

ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΠΟΡΤΟΥ,
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΠΟΡΤΟΥ ΤΟΥ

ΚΡΗΤΟΣ, ΥΠΕΡ ΓΛΕΙΣΤΩΝ, ΚΑΙ ΜΕΓΙ-

των Δ'εργετημῶν, καὶ θαυμαστῆς ἑσθηείας παρ' ἐλπίδα
νεωστὶ δεδομένης Δ'χαριστήριος ὕμνος ὡς πρὸς
καίτοι, καὶ ἑσθηεί Θεῶ, ἃς Δ'χῆς
καλερωθεῖς.

AEMILII PORTI, FR. P.
CR. F. HYMNVS, QVEM OMNI-

POTENTI, ET SERVATORI DEO, PRO PLV-
rimis, maximisq; beneficiis, & admiranda salute prater spem
nuper data, gratias acturus, ex voto consecrauit.

Franchentalli, pridie Idus Sextil.

CID IO XCII.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐπιφανέστατον, καὶ δ'ιδρυέστατον ἡγεμόνα,
Φειδεῖχον Δ. Κόμητα Παλατῖνον, τῆς ἱερᾶς Ῥω-
μαίας Δ'ρχῆς Ελέκτορα, καὶ ἑξῆς. ἐπιδαλάμιος ὡδῆ,
ἐν ἣ ἡ περὶ τῆς ἀνδρόπικκίσις, καὶ περὶ τῆς
περὶ τῶν γάμων θεία Δ'χῆς, καὶ νόμος γράφεται.

Eiusdem ad Illustriss. & clementiss. Principem, FRIDE-
RICVM IIII. Comitem Palatinum, S. R. Imperij E-
lectorem, & cæt. epithalamium carmen; in quo pri-
ma primi hominis creatio, & prima primarum nuptia-
rum diuina constitutio, & lex describitur.

FRANCOFVRTI,

Apud Andreae Wecheli heredes Claud. Mar-
nium & Ioan. Aubrium.

M. D. XCV.

AEMILII PORTI, FRANCISCI PORTI CRETENSIS F. HYMNVS, QVEM OMNIPOTENTI, ET SERVATORI Deo, pro plurimis, maximisq; beneficiis, & admiranda salute, præter spem nuper data, gratias acturus, ex voto consecrauit. Franckentalli, prid. Id. Sext. CIO IO XCII.

HYMNOS *supremo canere me animus iubet,*
 Et beneficia celebrare Monarchæ,
 Qui solus immortalibus, & mortalibus imperat,
 Terrestribus, & incolis olympi.

Quia grauisimis cum vexatus essem, [i. vexarer,]
 Doloribus, misericors me aspexit vagantem.

Miracula Dei recensere omnibus decreui,

Quæ erroribus in meis demonstrauit. Potentiam
 Ipsius, & sollicitudines, & paternam misericordiam,
 Mitem beneuolentiam, & lucem salutarem, quam

Nobis promptè gratam misit, canam
 Inter diu, & noctu, assidue, donec uiuam.

Sed terrestrium hominum nationes sunt

Sine scientia, & mentes circundensa

Circundantur caligine. & fædis velis

Inscitia, ipsos quæ reddit inglorios.

Quare piè ad cælestes domos manus

Tendere supplices, & seruatorem, Deumq;

In genua procidens volo orare, donatorem omnium

Humanorum bonorum, ex pectore ut disiciat

Densam imperitiæ nebulam, claris sui

Vultus splendoribus illuminans propitius nos.

Da pater alsedominans ad tuos fontes venire,

Fontes perennes, & liquoribus horum sapientibus

Nos abundè irriges. Sic enim laudes

A I M I -

ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΠΟΡΤΟΥ,
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΠΟΡΤΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗ-

τὸς, ὑπὸ πλείων, καὶ μεγάλων ὑεργετημῶν, καὶ θαυμαστῆς
 ἰσχυρίας παρ' ἐλπίδα νεωστὶ δεδομένης ὑπερφυῆς ὑ-
 μνος ὡς πορτοκράτορι, καὶ ἱσχυρῶν Θεῶν, ὅς
 ὑπερφυῆς καὶ ἰσχυροί.

ΥΜΝΟΣ ὑψίστω μέλπων ἐμὲ θυμὸς ἀνώγει,
 Γὰς τ' ὑεργεσίας ὑμνεῖν τοῦ Μονάρχου,
 ὅς μόνος ἀθάνατος, καὶ τοῖς θνητοῖσιν ἀνάσσει,
 Τοῖσιν ὅτι χροῖοις, καὶ τοῖς ναετῆρσιν ὀλύμπου.
 5 Οὐδέκεν ἀνοτάτοις ἡμῶς τ' ἐσθλὸς ἡμῶν
 Ἄλγεσιν, οἰκτίρμων ἐμὲ δέρξατο φοιτηγῶτι.
 Θαύματα τοῦ Θεοῦ καταλέξατο πύργων ἔργων,
 Ἄπ' ὧν δήμοσι καὶ ἐμῶν ἐπεδείξατο κάρτος
 Αὐτοῦ, καὶ μελέτας, καὶ τὸν πατρῷον οἶκτον,
 10 Ἡπὶ οὐρανὸν ἰδὲ φῶς ἱσχυροῦ, ὅπ' ὧν
 Ἡμῶν πρεσβυτέρων καὶ ἰσχυροῦ ἡμῶν, ἀείψω
 Ἡμῶν, καὶ ὑψίστων, σωτηρῶν, βίον ἔσπε βιώσω.
 Αὐτὰρ γηγεῶν ἀνδρῶν φῶλα κροῦσι
 Νόσφιν ὅτι στήθεσ, καὶ τοῖς φρένας ἀμφιδασίη
 15 Κυκλοῦται σφῆτι, καὶ τοῖς ἀστροῖσι καλύπτει
 Τῆς ἀδαημονίας, αὐτῶν ἡ δὴ κεν ἀδύξοις.
 Τοῦδέκεν ὑπερέως πρὸς ὀλύμπια δώματ' ἵσταται
 Τείνῃ νικησίας, καὶ τὸν σωτήρα, Θεὸν τε
 Γιούζεσιν ἐτέλω λιτῶν ἔργων, δώματα πύργων
 20 Αἰδρομέων ἀγαθῶν, ἐκ στήθεσ ὄφρα κεδάσῃ
 Γυκλὸν αἰδρείης ἀχλὺν, λαμπραῖσιν ἐοῖο
 Βλέμματ' ἀλάϊας φωτίζων ἰλαὸς ἄμμι.
 Δῶς πατέρ' ὑψίστων πρὸς τὸς σέο πίδακας ἐλθῆν,
 Πίδακας ἀεναοῖς, καὶ νάμασι τῶνδε θεοῖσιν
 25 Ἡμᾶς δαφιλέως ὑπερέως. ὡς γὰρ ἄνους

Σῆς ἐλεημοσιύης, ἀρρήκτου κέρτεος, ἀγλης,
Καὶ θείου κύδους γλυκεραῖς ὑμνήσομαι ᾠδαῖς.

Μάσακος ἡμετέρου τοῖον μέλος ἀνδρα διδάξῃ
Πάντα, λιταῖς καλέειν Θεὸν ἐν δφνοῖσιν, εἴης τε
Ἐλπίδος εἰν αὐτῷ τὰ θεμείλια θεμῶν δῆκλως. 30

Τεῖς μάκαρ ἀρεκέως, καὶ λίω ὀλβιοδάμων,
Ὅσις ἐπουραίου πιση βασιλῆος δῆξῃ
Καυχᾶται πίσυρος, ὃ σεβάσμιον οὐνομα κείνου
Μολπάζων. δόξη, καὶ ἡμᾶς πᾶντοδα πᾶσι
Στέψῃ τ' αὐτὸ κεφαλῶν οὐλύμπιος δῆκων,
Τὸν δ' ἐς τὸς μακάρων χώρος δὲ δάμονας ἄξῃ. 35

Πᾶσα κακῶν ἰδέη, πᾶν ἔργον ἀτάσθαλον ἥδ' ἠ
Καὶ τῶν τῶν πρετέροις ἡμῶν ἡμετήρεσιν ἰώθῃ.
Πᾶδες δὲ σφετέροις ἔτλαν ἡμνήτορας ἀτῆ
Παντοῖη νικᾶν, ὅτι τοῖσιν ὀνειδέα γέντες. 40

Κοίρανος ἐννυχίων λυγρῶν κδθμῶν εἰχόντων,
Δάμων δαμονίων πολλῶν συγρωτέρος δῆκων,
Ἐδρας ταραρέης ὀφθαλμοῦ πυλώματ' αὐῶξεν.
Εἰς γῶν δ' Ἐρέβοις αἰαπέμπων ὄπλα Μεγαίρης,
Τὸν φθόνον, ἀφροσιύω, δδλιν ἀίσυλον, ἔχθος, ἰδ' ὀργῶν, 45
Νῆκος, ἀγλωεῖω, πλασῶν τε ψδῖδεα μύθων,
Κλέμματ' α, λαιδεῖας, παλαμάων ἠδὲ βιαίων
Πρῆξῃς ἐκνομίους, ταραχὰς, μηδερῶν τε μαχάων
Πληγὰς, δῆμα, φόνους, καὶ ἠήλα πέντεος δῆκῃ.
Πλήθος ἀπφρεσίων τῶν δαλείπω κῆρα φερόντων 50
Λοιπῶν ποιμονέων, ἄσπερ δφλαῖσι βροτοῖσι
Πλουτὸς νωλεμέως δηλήματα κατὰ φυτῶν
Ἀρτιώφ, τῆτοις αὐτοῖς ἵνα πᾶμπαν ὀλέσῃ,
Πλουτὸς ἀντίπαλος θνητοῖσιν ἀμείλιχος ἦτορ,
Ὅς τοῖς ἀμφιπόλοις πολεμῆτισοῖσι Θεοῖο. 55
Τῶν γῶν, ἠδὲ φάτιν τῶν φρωῶν δῆξα φαίξῃ
Ἡῖσι δδλοραφίης ὦν μῆρτυρος ἦεν ἀπείρων

Τια

*Tua misericordia, infracti roboris, splendoris,
Et diuina gloria suauibus celebrabimus carminibus.*

Oris nostri tale carmen virum docebit

Omnem, precibus inuocare Deum in periculis, suaq;

30 *Spei in ipso fundamenta ponere perpetuo.*

Ter beatus verè, & valde felix,

Quicumque caelestis fidei, Regis auxilio

Gloriatur fretus, venerandum nomen illius

Celebrans. Gloria, & honoribus omnigenis

35 *Coronabit ipsius caput caelestis Princeps,*

Ipsumq; in beatorum loca beata ducet.

Omne malorum genus, omne facinus impium iam

Vel apud priores nostros parentes florebat.

Filij verò suos ausi sunt parentes noxa

40 *Omnigena superare, illis dedecus imponentes, [id est, illos
ignominia afficientes.]*

Princeps mortuorum tristes latebras incolentium,

Demon demoniis longè odiosior aliis,

Sedis tartareae obscuras portas aperuit,

In terram ex Erebo emittens arma Megæra,

45 *Inuidiam, dementiam, dolum impium, odium, & iram,*

Rixas, superbiam, fictorum mendacia verborum,

Furta, conuicia, manuum & violentarum

Actiones illegitimas, turbas, ardentiumque pugnarum

Vulnera, terrorem, caedes, & crudeles luctus dolores.

50 *Multitudinem infinitorum prætereo mortem ferentium*

Reliquorum malorum, quæ miseris mortalibus

Pluto assiduè exitia noua serens

Parat, his ipsos ut penitus perdat,

Pluto aduersarius hominibus implacabilis corde,

55 *Qui ministris bellum facit fidis Dei,*

Eorum genus, & famam conans delere

Suis machinationibus, quarum testis est immensus

Mundus, quem iam pridem, & nunc consiliis pessimis
 Miscet, turbat, & tot molestiis vexat,
 Ministeriis impiorum utens hominum, 60
 Quorum impietas infelicibus est similis
 Avorum, & patrum exemplis, & longè maior.
 Etenim eorum progenies vitam non-vitam esse putat,
 Nisi maiores, & parentes impudenter
 Suis peccatis vincat impuris, 65
 Suis cupiens [sibi] parare gloriam immortalem operibus.
 Vos igitur talem, qui genuistis prolem,
 Filiis fortibus distribuite victoriae præmia,
 Et vultum ignominia velati sedate iactationem
 Omnis impietatis, quam exercebatis viuentes. 70
 Nunc enim infernae princeps iniustus caliginis
 Cernens vestrae negligentia somnum, & pigritiam
 Manus otiosa, & pectorum animo miti præditorum
 Mores molestè ferens, impietatis graviter odio prosequens
 Longas dilationes, impetu rabioso solus 75
 Profiluit ex suis, & equis currum trahens
 Velocibus, ducit Fatum, Pallorem, Terrorè, & Martem,
 Fratres germanos. Ipse verò inter hos sedens
 Medios sceptrum-gerit, & plurima gloria exultans
 Horrendum superbè attollit caput iactibus 80
 Frequētibus, & in omnes-partes toruè, maximè formida-
 Vibrat, oculis fulgurat, ardentem ignem (bilem vultum
 Naribus spirat, hiatu oris sui
 Tonans terret miseros incolas terræ.
 Quanta verò arenæ ad undas Oceani 85
 Multitudo esse solet, tantus erat exercitus, què congregatū
 Duxit homicida Pluto ex tenebrosis
 Locis, Harpyis, & Demonibus cum omnibus
 Maximè- maleficis, quos armis armauit æris,
 AÆvis durissimi, & his dedit socios 90

Κόρατος

- Κόσμος τ' ἰσθ' παλαί, καὶ νῦν βουλαῖσι κακίαις
 Φύρξ, τυρβάξ, καὶ πόσοις κήδεσι τείρξ,
 60 Ταῖσιν ἰσθ' ηρεσίαις ἀθεμίτων χρωμένος ἀνδρῶν,
 Ὡν ἄταθαλίη δυσπότημοις ἐπλεθ' ὁμοίη
 Γάπων, καὶ πατέρων πῶδ' ἀδείγμασι, καὶ πολὺ μείζων.
 Καὶ γὰρ τῷ γυνεὴ βίον ἀβιον ἐμμεν οἶδ',
 Εἰ μὴ τὸς περὶ γένους, καὶ τὸς γυνετῆρας ἀνάδω
 65 Ταῖς ἔθεν ἀμπλακίαις νικῶν τ' βδελυραῖσιν,
 Οἷσιν ἐχθρομένη κ' ἄσθα κλέος ἀφθον' ἔργους.
 Ὑμῶς οἶω βίω, οἷα γ' ἄνθη τε γύναι,
 70 Τέκνοις ἰφθίμοις ἀπονεύματε νίκεος ἀθλα,
 Καὶ βλέπος ἀγνώη κρυφθέντες παύσατε κόμπον
 Γάσης δυσσεβείης, τ' ἐξησκήτε βιοιῶτες.
 Νῦν γ' ἰσθ' ἰσθ' ἠγήτωρ ἐκδικῶς ὄρφνης
 75 Λάσων ὑμετέρας ἀμνησίας ὑπνον, ἰδ' ὄκνον
 Χρεῖς ἀεργούσης, καὶ φέρων ἠπιόθυμον
 Ἡἴκα δυσφορέων, ἀσεβήματος ἀνὰ μεγάρων
 80 Μακρῶς ἀμβολίας, ὄρμη λυσάδει βάρων
 Ἄνθορεν ἐξ' ἰδίων, καὶ πώλοισι δῆμα λιταίνων
 Λαίψηροῖσιν, ἀγὰ Μόρον, ὄζχρον, Δῆμον, ἰδ' Ἄριον
 Αὐτοκασιγνήτης. Αὐτὸς δ' ἐν βίῳ δε θαάσων
 Μέσσοις σκηπτεροφορῆ, καὶ πλείω κύδει γάμων
 85 Δφνὸν ἰσθ' φιάλως ἀναείρξ κ' ἄτα βουλαῖσι
 Συχαῖς, καὶ πύτη βλοσυρῶς φοβερῶτατον ὦπα
 Πδμήξ, τ' γλιύαις ἀσράπηξ, χαμόμνον πῦρ
 Ρ' ἰνεσιν ἐκπνεῖξ, τὰ χάσιμα τιμάσκακος οἶο
 Βεοντῶ ἐκπλήτηξ μελέοις οἰκῆτορας αἴης.
 90 Ὅσθ' ἰσθ' φαμάτου πῶδ' ἀ κύμασιν ὄκεανοῖο
 Πληθὺς ἐφ' ἰσθ' φιλέξ, πόσος ἐφ' ἰσθ' φρατὸς, ὄν σιναγίρας
 Ἡγάλη ἀνδροφόνος Πλούτων ἐξ' ἠεργέντων
 Χώρων, Ἀρπύαις, καὶ Δάμοσιν ἀμμιγα πᾶσι
 Τοῖσι κακουργοτάτοις, οὓς ἐντεσιν ὦπλισε χαλκῶς,
 90 χαλκῶς σκληροτάτης, καὶ τᾶτοις δῶκεν ἐτάρας

Κοιτῆς ὑσμίνης, αἰῶνος τῷδε χυθλίω
 Τὴν ἀγῶν ὄραλέω ἐν τοῖς ἀδικήμασιν. Αὐτῆ
 Ὀρκωθῆσα Τραχῆς ἀσεβῶς μέγδμ ὠμοσεν ὄρκον,
 Ἡ μὲν πασυδίη παρελύμνοισι δῖα φανίσθη
 Τοῖς ὑψιβρεμέτεσσι λάβας, ἠδὲ ἀμβιβατῆρας
 Σεμνῆς Εὐσεβίης. ὃ δὲ ἔπειθε, καὶ τελευπύθη
 Τοῦτο μάλ' ἐμμάπτεως ἰμεῖρθε, ταῖσιν ἐφέμεσσι
 Τῶν ἔθεν ἠγεμόνων μὲν γάρματος ὄφρα πιθήσῃ.
 Τίς τόπος ἐξαπαῖς πέλεται μεγακῆτος αἴης,
 Ὅς κε στωμοσίης, καὶ πείρας ἀμμορος εἴη
 Ταύτης ἰὺς μερόπων φύτλη μένος, ἠδὲ θυμῆας
 Τοῖου χμαῖρρου φύτλη ὠείος; ἐμπαρημοῖο
 Τὰς φλόγας αἴθρομῆας ἰὺς τῷδε δεινήσῃ δῖζύσῃ;
 Ἡ σέο Γερμανίη τὰ παθήματα δεινολογήσῃ;
 Σίγα. μὴ πένθη. χαλεπώτερον δῖζες ἰχθῆς
 Στυγνοῖς γνωσίων οἴχοις, καὶ πλησιοχώρων
 Αἰθρῆς Κητάων, καὶ τὴν ὁμοτέρμονα Κέλτας
 Χώραν. εἰ πρῶτη παπλάνης, κρείττονα μύθου
 Παντὸς ὀπιπύσῃς, πολυπέθερον ὑπεμοέντων
 Τείχεα, καὶ παρθόλους πύργων, οἷς θούειον ἔλθῃς
 Αἰδρῶν δυσμενέων ποτὶ χέρσῃ βδῆεν αἰοίκλιως.
 Ἡ χεῖρ τῷ δηίων, ἐήλας, νηοῖς τε καθῆλε
 Τοῖς ἱερωτέντας θεραπείας ἔργικεραῖου
 Θείου, τῷ ὀσίαις ὅτι χῶρος ἔπειθε λιταῖσι.

95

100

105

110

Ταῖς ἀθέων παλάμας, καὶ τοῖσι μιάσμασι τέτων
 Ἡ χθῶν, ὁ πλοῦτος, τῷ κδήμος, πρῶτα μιάνθη.
 Δέρκεο τ' λείας ὀχρημα, φράζῃ ὀπόασον
 Κτήμα ῥυηφενίης πολεμηῖος ὄχλος ἐκδθεν
 Εἶθαρ ἀπῆλθε φέρων, πορθήσῃς ἄσφα, κόμας,
 Οὔρεα, καὶ βοιωοῖς, ὀμαλὸν πέδον, ἄλκεα, ἰέμπη,
 Ἀλσα, καὶ ξυλόχοις ἄμα τοῖς βοσκήμασι. πᾶσαν
 ὕβειν, ἀπαθαλίαν ἰὺς τέτων μυθολογῆσσι

115

120

Commu-

9

Communis praelij, seculi huius progeniem
 Valde diligentem in sceleribus [perpetrandis.] Hæc
 Ad iusiurandum adacta, ducibus impiè magnum iura-
 uit iuramentum,
 Nimirum totis viribus funditus fore ut deleteret
 95 Altitonantis cultores, & ministros
 Venerandæ Pietatis. Quod autem promisit, & perficere
 Hoc valde promptè cupit, mandatis
 Suorum ducum cum gaudio ut obtemperet.
 Quis locus [in] extremitatibus est immensa terræ,
 100 Qui coniurationis, & conatus expers sit
 Huius? quæ hominum natio vim, & procellas
 Talis torrentis fugit tempestiva? [i. satis mature?] incendiij
 Flammas ardentes quis huius potuit vitare?
 Antuas Germania clades cum graui querimonia recen-
 105 Tace. ne luge. grauior [enim] dolor inuadit (sebis?
 Mæstas sororum domos, & vicinorum
 Agros Gallorum, & propinquam Gallis
 Regionem. Si in omnes partes oculos cõicias, maiora ora-
 Omni videbis, urbium excelsarum (tione
 110 Mænia, & propugnacula turrium, quas impetuosa lancea
 Hominum inimicorum in terram iecit crudeliter.
 Manus hostium, columnas, & templa subuertit
 Consecrata cultibus lucidum fulmen iaculantis
 Numinis, sanctis ubi locus erat precibus.
 115 Impiorum manibus, & piaculis horum
 Terra, opes, harum pulchritudo, omnia polluta sunt.
 Aspice prædæ magnitudinem, considera quantam
 Possessionem opulentia hostilis turba illinc
 Celeriter abierit absportans, populata vrbes, pagos,
 120 Montes, & colles, planum solum. [i. planitiem,] valles, tēpe,
 Lucos, & sylvas cum ipsis pecoribus. omnem
 Insolentiam, impietatem quis horum narraret

B

Cyclopum? heu! heu! Vis signa videre
 Manifesta sceleratorum monstrorum? surge, aspice
 Arces, & urbes, regias domos, ornamentum 125
 Aularum pulcherrimarum in fædo puluere
 Iacens, cuius fama prius erat ad cælum - usque - sublimis.
 Martis, Vulcani, Insania iram, & facinora
 Memoria perpetua quiuis ante oculos habebit,
 Ruinam aedificiorū, acervosq; lapidū quib. terra tecta est, 130
 Homicidia, & effluentem sanguinem (ex) cadibus,
 Materia ardentis scintillas, & tenuissimum carbonum -
 Et fumi violentiam oculis inimicam. (cinerem, 100
 Testudo, cantiones, & voluptas periit omnis.
 Omnis chorea procul à conspectu auolauit letitia. 135
 Gemitus dolorum, & luctus tantum audires.
 Sed in alienis cur tandiu Musa malis
 Immoraris? desine de his prolixa oratione - agere.
 Cur tacebis longarum domestica viarum
 Mala, & labores? solitudines cur graues 140
 Cordis nostri tacebis? omnibus nuntiare
 Dubitas Dei, & seruatoris mei
 Misericordiam, benevolentiam ineffabilem, auxilium
 Nobis optatissimum, robur, & manus inuictas,
 Nostram quibus vitam ex tot eripuit præter - spem 145
 Periculis, frigidisque timoribus, morteq; nigra?
 Huc velox veni, & intempestiuam pelle
 Verecundiam, conuicij ne time cor - proscindentia tela,
 Diçteria, & plebis conuiciatricis probra.
 Omnia valde verè dic, quemadmodum nosti. 150
 Etenim meis semper comes duris astitisti
 Fidelis itineribus per undas, (i. aquas,) & per terram.
 Est vrbs egregiè aedificata ad arenosas ripas
 Rheni germanici. Regium nomen huic
 Conditor imposuit, Basileam appellans. 155

Kux. a

Κυκλώπων; φῶ! φῶ! ζητῆς τεκμήρια λάσφιν
 Δῆλα παλαμναίων τεράτων; ἀνεγείρεο, δέρχου
 125 Ἄχεας, ἠδὲ πόλεις, βασιλῆα δώματα, κόσμον
 Αὐλῶν κολίτων ἐν ἑσφι φλαῖσι κενύαις
 Κείμνον, οὐ φήμη πρὸς τερον πέλεν οὐρανομήκης.
 Ἄρεος, Ἡφαίστου, Μανίας τὴν μινῶιν, ἰδί' ἔργα
 Μνήμης αἰδίου πᾶσις κατενώπιον ἔξῃ,
 130 Πῶμα δόμῳ, θροῖς τε λίθων, οἷς αἶα καλύφθη,
 Ταῖς ἀνδροκρασίας, ἰδί' ἀπέρρυτον αἶμα φονάων,
 Ὑλῆς χαρομένης ἀπὸ φήρας, τὴν τε μῦθ' ἰλίω,
 Καὶ καπνοῖο βίβω τοῖς ὄμμασιν ἐχθοδοπούσων.
 Ἡ χέλις, αἰμολπαῖ, καὶ τέρψις ἀπώλετο πᾶσα.
 35 Πᾶσα χροῖτυπίης φροῦδος πωτήσατο γάρμη.
 Τὰς σοναχὰς ἀχέων καὶ θρῦνούς μοῦνον ἀκούοις.
 Αὐτὰρ ἐν δήμοις ἴψ' ἔσθον μοῦσα κακῶσι
 Διθωῖς; παύου παρὲς τέτων μακρολογεῦσα.
 Τίπτε σιωπήσῃς δολιχῶν οἴκησιν κελύθων
 140 Πήματα, καὶ καμάτης; μὴ δώσας ὑπὲρ βαρείας
 Ἡ' πορὸς ἡμετέρου σιγήσῃς; πᾶσι πιφάουσῃν
 Οὐκῆς τοῖο Θεοῦ, καὶ τῆσ' ὀπωτήρος ἑμοῖο
 Τὴν ἔλεημοσύνην, δῖνοίω ἀσπετον, δῆλαρ
 Ἀμμι ποθνήοτατον, ῥώμην, καὶ χεῖρας ἀάπλους,
 145 Ἡ μιν ἄς ζωὴν ἐκ τόσων ῥύσῃτ' ἀέλπιως
 Κινδύων, κρυερῶν τε φόβων κρηό τε μὴαίνης;
 Δόρυθρα χεῖρα μόλις, καὶ τὴν ἀποχάειον ὄψῃ
 Αἰχμῶν, δέννου μὴ γάρβῃ κέρτομα κῆλα,
 Σκώμματ' α, καὶ δήμου τῆσ' ἰωβητῆρος ὀνειδῆ.
 150 Πᾶντα μάλ' ἀβρεκέως ἀγροῦν, ὡς ἄρ' ἐπίστω.
 Καὶ γὰρ ἑμῶσιν αἰεὶ πικρὸς σκληροῖσι παρέσης
 Πιστὸν ὀδοιπορίας καὶ κύματα, καὶ καὶ γαῖαν.
 Ἡν πόλις ἀκπιῶν πρὸς τοῖς ἀμαθώδεσιν ὄρσοις
 Ρῶου γρημνικῶδ. Βασιλῆιον αὖμα τῆδε
 155 Οὐκίσης ἐπέθη, Βασιλείας ἔξοιομάζων.

Τὸν Θεὸν ἐκ ψυχῆς λιπαρήτας ἐνθα λιταῖσιν,
 Ἰλασὸν ἄμμι πέλιν οἴμης ἠγήτορα πάσης,
 Ἡδὲ Διὸν ὀσίων κραιάινην ἐννομον ἔλδωρ.
 Οὔτω δὴ θάρσοις ἐμπλήρης, ἠδὲ ἀγαθαῖσιν
 Ἐλπίσι θαλπόμνος, τεισὸν, νεαρόν τε λιτάων 160
 Νηῶν κῦτος, ὁμοῦ δεσμοῖσι ζυχθεῖσάων,
 Μείζονος ἀσφαλῆς ἐνεκεν, θαλακάρδης, δ' ἄφρων,
 Σιώ τε φίλη γαμετῆ, καὶ τέκνοις ἐξ ἀπαλοῖσιν
 Εἰσῆλθον, τερπνοῖς ἰμείρων εἰσαφικέασαι
 Μουσαίων ὄρμοις, ἐν τέτοις δώματα πῆξων, 165
 Τῆς τε Δημοσιῆς θεραπείων ὑψικαριώους
 Κήποις, ὧν δίψαν χρυσείοις ῥόμασιν εἶδ' εἶ
 Φώτων δ' ἡμέων μεγαλήτωρ ὄλβος. ἐκδῆσε
 Γλώφην ἐασυμύως ἐπεθύμω, ὥς κε διωαίμω
 Ἀθλων, καὶ ἡμῶν ἀπολαυῶν, τ' ἄρετάων, 170
 Καὶ τ' ἀμειβείας χρυσίται μὲν ἄλλω.

Τὴν δὲ πόλιν μονοῦκ οὔτω κατελείπομεν, οὔτε
 Πόρρω τῷ λιμνῶος, κωπῶν θαρσαῖσιν ἀπῆρην
 Οἴναυται χερίας, ὅττω ἡμῖν εἰσαπινάως
 Ρ' ἴως ἐναπιβίοις πηδήμασιν ὄξεφαάνθη 175
 Χωρῶν καρπηγίμω, ἀγερῶχου κρεῖτα κρυάων
 Κύματος, ἀνὰ βοῶν, καὶ σείων ἀνθερεῶνα
 Κριώας ἐντοπίοις, ἠδὲ ὄμβροισ ἀύξηθέντα
 Πλείσοις. μυδαλέου πολίω ἐκ μάσακος ἀχίω
 Βαίην ἀναθερόσκων, καὶ μόρσιμον ἠμῶν ἀπείλῃ 180
 Ἡμῖν δ' εἰσίοις δώσιν αὐτῆμῶν. ἰδὲ ἔργοις
 Ἡδὲ μῦθον ἐὸν τελέην ἐπεχείρειεν αἴψα,
 Ἀλματι ρηιδίω θαμνηῶτατον εἰσαλαβήσας
 Πλοῖον, τῷ πωροῖαν ἠδὲ, πλάσθης τε καλύπην
 Ἡρξάτ' ἀφαιροτάτας. ἠδὲ σφοδραῖσι βαρυῶων 185
 Ἡμαῖς πῶρυαχόθεν δίναις, θυμῆρα τοῖσι
 Ἐλπετο παρθέσιν κωφοῖς ποταμοῖο ἡμέθλοισι,
 Ἀπλεδὸν ὄφρα βροτοῖς κακῆθαι γάρμα πορείῃ,

Deum

- Deum ex animo precatus hîc precibus,
 Propitius nobis ut esset via dux omnis,
 Et precum sanctarum perficeret legitimum desiderium,
 Sic demum fiducia plenus, & bona
- 160 Spe fatus, triplicem, nouumq; paruarum
 Nauium alueum, simul vinculis iunctarum,
 Maioris incolumitatis causa, forti-animo-præditus, letus
 Et cum chara uxore, & liberis sex tenellis
 Intraui, iucundos cupiens peruenire
- 165 Ad Musarum portus, in his sedes fixurus,
 Et Scientiæ culturus altos
 Hortos, quorum sitim aureis liquoribus irrigat
 Virorum nobilium magnanima felicitas. Illuc
 Nauigare properè cupiebam, ut possem
- 170 Præmiis, & honoribus frui, quibus virtutum,
 Et doctrinæ ornatur labor inclytus.
 Sed urbem ferè nondum reliqueramus, nondum
 Procul à portu, remorum palmulis abduxerant
 Nautæ rates, quum nobis repentè
- 175 Rhenus aduersis saltibus apparuit
 Veniens celeriter, superbæ caput erigens
 Vnda, grauitèr boans, & quatiens mentum
 Fontibus indigenis, & imbribus auctum
 Plurimis, madido canam ex ore spumam
- 180 Iaculabatur sursum-saliens, & fatalem diem minabatur
 Nobis miseris [se] daturum illo ipso die. & factis
 Iam verbum suum perficere nitebatur confestim,
 Saltu facili humillimum ingressus
 Nauigium, cuius proram iam, lateraq; tegere
- 185 Cæperat infirmissima. Iam vehementibus premens
 Nos undique vorticibus-aquarum, gratum conuiuium
 Sperabat (se) appositurum mutis fluuij filiis,
 Immensum ut hominibus malignis gaudium præberet,

Et maledicentia inuida linguam acueret,
 Linguam conuiciis, & contumeliis animum vorantibus 190
 Semper exultantem, ut vitam deleat,
 Et gloriam piorum, perniciosum dolum quibus texit.

At qui aetheriorum fulgurum est iaculator,
 Qui est Princeps in supremo solio sedens, nos intuitus
 Sic vexatos, irrita fecit omnium 195
 Consilia, & voluptates dedit ventis ferendas,
 Voluptates illorum qui nos cupiebant omnes perdere.
 Tunc expectationem praeter omnem Rhenus suis
 Ex manibus praedam aspiciens elapsam,
 Pectoribus ingemiscens, nouam excogitauit artem, 200
 Nos repente incautos perditurus.

Nam in suorum fluentorum multis angustiis (qua
 Sciebat [nos] venturos cum nauibus, quae remis utrinque;
 Ex terra, ex saxis, & duro ferro, (impelluntur)
 Amaro exque felle serpentum formatos produxit 205
 Viros impiis facinoribus vincentes nationes Gigantum,
 Armis qui suis, & celsitudine turrium
 Volebant ascendere in caelestem domum, & inde
 Ipsum deiicere aeternum Principem.
 Horum exercitus furiosus, Rhene, morem gerens 210
 Tuis mandatis, & desideris, extremas
 In angustiis meatibus ripas seperat arborum,
 Et glebarum sepibus firmis, in harum latens
 Foveis occultis, insidias struit viatoribus
 Praetereuntibus, & innocentem multitudinem spoliat, 215
 Contumeliose tractat, seruilibus ipsam plagis tundit,
 Et tandem lancea dulcem vitam domat.
 Et interfectorum corpus alitibus proiicit
 Lacerandum crudiuoris, aut mediis fluctibus tegit.
 Talibus has sepulchris, talibus honoribus honorat. 220
 Huius vero felicitatis non inuidendam, nobis seruabat

TNS TE

Τῆς τε κακηθρείης φθονεργῶ γλῶτταν ἀκείαν,
 190 Γλῶτταν ἐπεσβολίαις, καὶ λώεαις θυμοβορούσαις
 Αἰὲν ἀγαλλομύϊω, ὅπως βίον ἔξαφαιίση,
 Καὶ κλέος Δυσεβέων, ὄλον δόλον οἷσιν ὑφαίνῃ.
 Αὐτὰρ ὅς ἀφείων φρεσπάων ἦεν ἀφήτωρ,
 Ὅς ἔπελε σημαίντωρ ὑψίζυγος, ἄμμε νοήσας
 195 Ὡς δὲ ληθέντας, μεταμόλια ἦκεν ἀπδύτων
 Μήδεα, καὶ τέρψας δῶκε πνοιᾶσι φοριῦμαι
 Τέρψας τῷ ἡμαῶ μεμαώτων πδύτας ὀλέασαι.
 Τῆμος περσοδοκίῳ τῷ δὲ πᾶσαν Ρῆϊως ἐάων
 Εκ χφραν ἄγχαν περσοδόκῳ ἐκπεφυγῆαν,
 200 Στήθεσιν ὀρθήσας, κεννῶ τεχνήσαστο τέχνῳ,
 Ἡμαῶ ἔξαίφνης ἀφυλάκτους ἔξαπολέαστων.
 Ἐν γὰρ ἐάν ρείθερον πολλοῖς ἐφνώμασιν (ἦ τῷ
 Εἶδεν ἐλδυσσομύοις ἄμα νήσιν ἀμφιελίαις)
 Ἐκ γῆς, ἐκ πέτρων, καὶ ἔσκληροῖο σιδήρου,
 205 Πικρῶς ἐκτεχολῆς ὕδρων πλασθέντας ἀῆκεν
 Ἄνδρας ἀτασθαλίαις νικάντας φύλα γηγύτων,
 Ὅπλοισι οἴτρῳ εἰσῆς, ἠδὲ ἀωρήματι πύργων
 Ἡἴτελον ἀμβαινῆν ἐς ὀλύμπιον οἶκον, ἰδὲ ἔνθεν
 Αὐτὸν καββαλέφν ἀγώνιον ἠγεμονῆα.
 210 Τούτων ἠε γραπὰ μανιώδης, Ρῆϊωε, πιθεύσασα
 Ταῖς σβῆ φημοστώαις, καὶ τοῖσι ποθήμασιν, ἀκρεας
 Ἐν φηνοῖσι πόροισι ὄρθας ἐφθάξαστο δένδρων,
 Καὶ βώλων φρεσμοῖς ὄχρησις. ἐν τῷ δὲ λαθούσῃ
 Βόθροισι κρυπταδίοις, λόχον ἰζῆ τοῖσιν ὀδίταις
 215 Τοῖσι παρεργημύοις, ἰδὲ ἀθάον πλῆθος ἐναίρῃ,
 Λωβᾶ, δουλείοις αὐτῷ πληγαῖσιν ἀράσῃ,
 Καὶ τέλος ἐλχέῃ γλυκερῶ ἀγᾶνα δαμάξῃ.
 Τῶν δὲ φοινδθέντων δέμας οἰωνοῖσι ἰδῆῃ
 Δάπην ὠμοφάροισι, ἠέ μέσασι κύμασι κδύρῃ.
 220 Τοῖοις τῶς δε τᾶφοις τᾶίαις ἡμᾶσι γεραίρῃ,
 Ταύτης δὲ δῶτυχῆς αἰεπίφθονον ἄμμιν ἐτήρῃ

Μοῖραν τοῖς μελέοις, ἀδαήμοσι τῶν περδοχίων,
Βουλῶν λυγαλέων, καὶ δφίων ἀίχι πελότων.

Εὐτε γὰρ ἡμετέρας ἕκαθεν περσεώρακε νῆας
Οὐταχυναυτέσας ἐν τῷ χημῶτος ἀήγας, 215
Δὴ τότε δφμαλέοις ἡμᾶς κρουγῶσι ταραάσιν
Ἡῖξατο δυσμενέως. ποῖ αὐ δύδετε; δδῶθ παρᾶτε.
Δδῶθ νέας ερωφᾶτε ποῖ φδύγετε; κῶπαι,
Καὶ πάχος εἰρεσίης οὐκ εἰς χιον ὑμμε τρώζην.

Ὡς ἔφατ' αἰθερόπων ἀθεμίτων, ἠδὲ κακουργῶν 230
Ὀχλος ἀγλωοείδης, καὶ λύσσης ἐμπλεος ἰκταρ
Τόξων τηλεβόλων μύδροις, ρίπαῖς τε βελέμωνων
Πυκναῖς πυρροφόρων, σὺν ροίζοις, ἠδὲ ἀπελέθεσι
Βροτῶων δούποις ἡμᾶς εἰποτῆλε διώκων,
Δουλοῦσθαι, συλαῖν, αἰκίζην, εἰσεναρίζην 235
Βούλετο, καὶ νίκης ἠδὲ παμαῖνας ἀείδων
Κλαγγῆς βαρβαρικῆς, παρὲι λείας, καὶ παρὲι σύλων,
Καὶ τῶτων κενεοῦ τολμήης νείκεε δασμοῦ.
Νείκεα εἰ ποιολέμων κατὰ παύσην ἦεν ἐτοῖμος.

Αὐτὰρ ἐνὶ κηδίασι ἡμῶν τότε πῶντα, μεγίστας 240
Ἐξάφνης ταραχῆς ἐτινάχθη. Δῆμος ὀρώρῃ
Νήριτος ἐν γέρονσι ναυτῶων. Δῆμος ἐν ἄλλων
Σώμασι τὰς κηδίας ὠχροῖς παλμοῖσιν ἐκίνη.
Τῆς φλεβὸς αἷμα φύγη, ρίχθους εἶμος ἦα βεγῆα.
Θάμβος, ἰδὲ ἀμφασία τοιούτοις ἀμμε κακῶσι 245
Κυκλωθέντας ἔχε. θρυλοῖς, σοναχῆς τε, βοᾶς τε,
Καὶ κλαυθμοῖς αἶψα πληγεῖς εἰποτῆμιον ἦχον
Ρῆξεν ἀφκῆσίως. παρὲ βλέμματος εἰχομῆ οἴτε
Μορφᾶς πῶν οἴας. ἐχθρῶν ἀσεβήματα, χδρες
Πληγῶν, καὶ σφαγῶν, λωβῶν τ' εἰδήμονες ἀμμιν 250
Ἐκπαύλως ἦσαν φοβεραὶ κατὰ πεπληῶσιν.

Ἀλλὰ θεῶν, αἰδρῶν τε πατῆρ, ὅς ἀγήρασι ἴχθ
Κάρτος, πῶν ἡμῶν δὲ χᾶων γῆριω ἀχούσας

Partem

Partem miseris, ignavis insidiarum,
 Consiliorū perniciosorū, & malorum prope[nos] existentiū.
 Quum enim nostras eminus aspexit naues
 225 Non celeriter- nauigantes in tempestatis procellis,
 Tunc verò terribilibus nos vociferationibus turbare
 Cæpit hostiliter. Quò properatis? huc accedite.
 Hūc naues vertite veloces. Quò fugitis? Remi,
 Et celeritas remigationis non poterit vos seruare.
 230 Sic loquuta est hominum impiorum, & maleficorum
 Turba superba, & rabiei plena celeriter
 Arcuum longe- iaculantium globis ignitis, iaculationibús-
 que iaculorum
 Frequentib. flāmiferorum, cū sibili- stridoribus, & immensis
 Tonitruorum fragoribus nos eminus persequens,
 235 In- seruitutem- redigere, spoliare, ignominiosè tractare, in-
 Volebat, & victoria iam pæanas canens (terficere
 Clangoribus barbaricis, de præda, & de spoliis,
 Et (de) horum inani audax contendebat diuisione.
 Contentiones verò pugna sedare erat parata.
 240 Sed in ratibus nostris tunc omnia, maximis (est
 Ex- improviso tumultibus quassata sunt. Formido excitata
 Immensa in pectoribus nautarum. Formido in aliorum
 Corporibus corda pallidis palpitationibus agitabat.
 Venæ sanguis fugerat, frigoris tremor occupauerat mēbra.
 245 Stupor, & linguæ- hæsitantia talibus nos malis
 Circumdatos habebat. luctibus, gemitibúsq; clamoribúsq;
 Et fletibus aer percussus ingratum sonum
 Cum- impetu- edidit indecorè. ante aspectū [.i. oculos,] ha-
 bebamus mortis
 Formas omnigenas. Inimicorum impia- facinora, manus
 250 Vulnerum, & cedium, contumeliarumq; peritæ nobis
 Mirum in modum erant formidabiles metu- consternatis.
 At Deorum, hominūmq; pater, qui æternam habet
 Potentiam, nostrarum precum vocem audiens

Promptus supplicem, nos misericordibus intuitus
 Oculis ex cæli verticibus venit [nobis] auxiliaturus. 255
 Mentis, & oculos gentis inimicæ velans
 Cæca dementia, consilia irrita fecit omnia,
 Conatus, & audaciam violentam fregit,
 Et pedum velocitatis iactationem coërcuit torpore,
 Vinculisq; firmis, ut ne nauigia persequeretur 260
 Mortalium miserorum effugere celeriter cupientium.
 Crudeles hostium manus, rabiem, & impetum
 Sopiuit agrestium aprorum, terribiliūque leonum,
 Qui dentibus suis cupiebant nos vorare.
 Omne robur ex membris robustis exemit, priuans 265
 Ipsos præda, & spoliis speratis.
 Omnem iaculandi - peritiam inanem - reddidit. ardentia
 globorum - ignitorum
 Arcubus iactorum restinxit tela, velocibus
 Manibus pestem à capitibus nostris auertens.
 Rheni iram, & fluctus sedauit resonantes. 270
 Nauigiorum verò nostrorum puppes flatibus venti
 Impulit vehementibus, & saluos duxit omnes
 Nos in amicos soli grati portus.
 Quamobrem solis claram lucem quandiu cernere
 Potero, seruatore Deum iucundis canam 275
 Musarum hymnis. celebrare nunquam cessabo
 Ipsius gloriam diuinam, salutare auxilium, & operum
 Miracula illustriū, beneuolentiæ ineffabilem misericordiā,
 Et beneficia, & tantam multitudinem bonorum,
 Quibus, nos nostrūque genus, & infantes liberos 280
 Ornat assidue, & horum aceruis auget.
 Propter clementiam, & promptam propter potentiam,
 Qua auxiliator mihi venit propitius, quum
 Luctibus, & dolorum gemitibus grauibus cruciabar,
 Ipsius diuinam gloriam mortalibus prædicare 285

R. e.

- Πρῶφρων ἰκεσίαν, ἡμαῖς ἐλεήμοσι δέρξας
 255 Ὅμμασιν ἐκ βηλοῦ κρυφάων ἦλθεν ἄρηξων.
 Τὰς φρένας, ἡδὲ ὄψας ἔθρους ἐχθροῖο καλύπτων
 Τυφλαῖς ἀφροσύαις, βουλαῖς δὴϊώσαστο πάσας.
 Τὰς ὄπι χφρήσας, καὶ θάρσος ὑπερβιον ἦξε,
 Τῆς τε ποδωκείης τ' ἐκ μὲν ἐρύκακε νάρκη,
 260 Δεσμοῖς τε χερατεροῖς, ἵνα μὴ τὰ πλοῖα διώξῃ
 Θνητῶν δὲ φλαίων ἐκφάσιν ὡκα ποθοῦτων.
 Τὰς νηλῆς δὴϊών παλάμας, τὴν λύσασθαι, ἰδὲ ὄρμιλῶ
 Κοίμισεν ἀγροτέρων κἀπορον, βλοσυράν τε λεόντων,
 Οἴσφ' ὁδοῦσιν ἐοῖς ἐξήτοιω ἄμμε φαγέμμην.
 265 Παῖθ' ἀένος ἐκ ρεθέων ἀνεραῶν ἐξήλεν, ἀμέρσας
 Αὐτῆς τ' λείας, καὶ σύλων ἐλπιθέωντων.
 Παῖθ' ἐυστοχίῳ ἐκενώσαστο κήλεα μύδρων
 Τόξοις βδομομάων ἐσβέασαστο κῆλα, θοαῖσι
 Χείρεσι τ' λαιγὸν κεφθαῖς ἡμαῖσιν ἀμυῶων.
 270 Τὴν Ρ' ἰώου μιλῶν, καὶ κύμασαστο παύσε βοώσαστο.
 Πλοίων δὲ ἡμετέρων πορύμνας πνοαῖσιν ἀήτῃ
 Ὄσεν ὄπιζαφέλοις, καὶ σώοις ἡγάγε πορύτας
 Ἡμαῖς εἰς φιλίους ἀῆς θυμῆρεος ὄρμοις.

- Τοῦ ἔκεν ἡγίου λαμπερὸν φάος ἀγρῆς ὀρεῖσαστο
 275 Οἶος ἔωσθησαστο θεὸν τερπνοῖσιν ἀείσαστο
 Μουσαῶων ὕμνοις. ὕμνείων οὐ ποτε λήξω
 Τοῦ κλέος ἡγάθεον, θετήριον δῆκαρ, ἰδὲ ἔργων
 Θαύματ' ἀριζήλων, θύνοῖης ἀσπετον οἶκτον,
 Ἡδὲ ἀεργεσίας, καὶ τόσσοι πλήθος ἐάων,
 280 Οἷς ἡμαῖς, ἡμῶν τε γῆρος καὶ νήπια τέκνα
 Κοσμησῶλεμέως, καὶ τῶν θεοῖσιν ἀέξῃ
 Εἶνεκεν εὐμυθίας, καὶ πρῶφρονος εἶνεκα ῥώμης,
 Τῆσφ' ἀγροτέρων ἐμὴν ἦλυθεν ἴλαος, εὐτε
 Γένθεσι καὶ λυπτῶν σοναχῆς δὴναῖσι λούμην,
 Αὐτοῦ δεασέσιν κούδος θνητοῖσι πεφάσαστο

Πάντεσιν ἀξιοῶ, καὶ τοῖο θαήματα λέξαι
 Τοῖς ῥηθὸς ἐνναέταις. ἡμῶ σωτῆρι, θεῶ τε
 Μολπὰς, καὶ ψαλμοὺς ἱρώθ. νύκτας, ἰδί ἡμῶ
 Ἐν χιλῶν ἐμέων ἀγνοῖς βωμοῖσι καθίσαι
 Τοῖς ἀγῶν μόχοις, κατὰ θυμιον ὄφρα παρέξω
 Εὐσεβείας θυσίαι ἡμῶ σωτῆρι, θεῶ τε.

290

Ὡ Θεός, ὡ σῶτερ πιστῆς. φυλακῆσι βεβαίως
 Ἡμᾶς ἀξιοῆς ἐν χώροις πασι φυλάσσειν.
 Ὡ πάτερ οἰκτίρμων πλὴν ὕβρει, ἰδί ἀγῶν ἀμιώης.
 Ἐρραδὴν ἡμετέρων, οἷ ὡρ μαμασιν ἀπίσαι
 Τοῖς σέθεν ἀμφιπόλοις. ἡμῖν ὅπι τάρροτος εἴης,
 Ἀμμιν ἀλεξίκακος. ζωὴν τῶμαῖσιν ἐρέψης.
 Ἡμῶ σὺ τὰρσοῖς. ἡμῶς δὲ ἔσπο. τοῖςδε λαθόντες
 Τὸ κλέος ἡμετέρου σωτῆρος ἀείθω, ὕμνοις
 Τοῦ κράτους, ἀνιοίω τ' ἀδεῶς ὕμνοῦντες δῆήκτοις.

295

300

Ἀμῶ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΟΥ

ΠΟΡΤΟΥ, ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΠΟΡ-

του τῆς Κρητός.

Πρὸς τὸν ὅπιφαιέσατον, καὶ ὕμνῶσατον ἡγεμόνα, Φει-
 δεῖχον Δ. Κόμητα Παλατῖνον, τῆς ἱερέας Ῥωμῆ-
 ας. ἀρχῆς Ελέκτορα, καὶ τῶ ἐξῆς. ὅπιθαλάμιος ὡδῆ,
 ἐν ἧ ἡ περὶ τῆ ἔπερὶ τῆ αἰθερῶ κίσις, καὶ περὶ τῆ τῶ
 περὶ τῶν γάμων θεία. ἀφ' ἑταξίς, καὶ νόμος γράφεται.

Ἰ Μερος ἄμμε λάβειν γλυκεροῖσι μελίσμασι μέλπειν
 Ἰ Ἀγῶν περὶ τῶ γάμων μυθήσια κείρανος ἀφρων.
 Ἀπ' αὐρ ἀκινήτως μιμνάζειν τῶ ἕτατο, φέγος.
 Ἐρεσελιωαῖης καλὸν θυητοῖσι φαείνοιο.

Αὐτὰρ σκηπτοῦχον σημάτορ φέρτατε φώτων,
 Ἡρώς, Γερμανικῶν ἡρώων κῦδος, ἰδί ἀγῶν.

5

Omni-

Omnibus volo, & ipsius miracula narrare
 Terræ incolis. Nostro seruatori, Deoque
 Cantiones, & psalmos consecrabo. Noctu, & interdiu
 In labrorum meorum puris altaribus collocabo
 290 Laudum vitulos, gratum ut præbeam
 Pietatis sacrificium nostro seruatori, Deoque
 O Deus, ô Seruator fidis custodiis constanter
 Nos velis in locis omnibus custodire.
 O pater misericors contumeliam, & ignominiam propulses
 295 Inimicorum nostrorum, qui cupiunt ignominia-
 afficere Tuos famulos. Nobis auxiliator sis:
 Nobis malorum-aueruncator. Vitam latis tegas
 Nostram tuis alis. Nos verò sub his latentes
 Gloriam nostri Seruatoris canemus, hymnis
 300 Ipsius potentiam, benevolentiamq; celebranteis perpetuis.
 Amen.

EIVSDEM AEMILII PORTI, FR. P. CR. F.

Ad Illustrissimum, & clementissimum Principem,
 FRIDERICVM III. Com. Palat. S. R.
 Imp. Electorem, & cat.

Epithalamium carmen, in quo prima homi-
 nis creatio, & prima primarum nuptiarum di-
 uina constitutio, & lex describitur.

Desiderium nos cepit suauibus carminibus canendi
 Castarum prima nuptiarum mysteria, Princeps a-
 Qua immobiliter manere iussit, lux (strorum
 Donec lunæ pulchræ mortalibus lucebit.
 Sed sceptrigerorum Dux præstantissime virorum,
 Heros, Germanicorum heroum gloria, & splendor

Musas nostras græca dona ferentes

Accipe alacriter, & harum orationem audi.

Antequàm tēpus, & materia, forma, & locus existeret,

In omnibus Deus erat totus. Deus at in se- ipso

Omnia continebat solo, imperium & æternum habebat.

Sed cūm-vellet mundi miracula ostendere.

Primūm quidem splendidi orbes condidit cæli,

Et terram: sed inanem, & forma sine existentem.

Caligo obscura omnes occultabat abyssos.

Aquas, obscurūmque chaos super celeriter ferebatur

Spiritus Dei. Deus tunc iussit existere

Lucis splendorem. repente hic exstitit.

Et hæc diuinè alterum- ab- altero separauit ambo

Ex luce autem nobis genuit eum, qui vocatur dies.

Ex Erebo verò caliginem, quam aliter noctem vocamus.

Deinde cūm- distinxisset omniū [rerum] confusionē, suis

Conuexitatem cælestem tornauit manibus diuinis,

Astrorum splendoribus [eam] varians splendidissimis.

Et iubar solis lucem- mortalibus- ministrans exoriri

Iussit, qui dierum, horarum, & annorum

Est pater. Lunam dedit ipsi

Sociam, quæ nocturadiis candidis

Montes illustrat, & astrorum est- dux.

At postquàm Rex cælestis condidit hæc,

Flammas ætherias sub cæli fundamentis

Vndique sua potentia, & flatibus accendit.

Vndique aerias deinceps extendit regiones,

Vbi latis alis præditarum auium nationes volant.

Fudit autem sub his vasti fluctus maris,

Hic balenarum immensa corpora natant.

Vndis at in mediis fundamenta fixit terræ,

Et hanc abundè producere iussit omnia

Alimenta, quæ bene animalia possent alere.

Mo'Gc

- Μούσας ἡμετέρας ἠλιώια δῶρα φοροῦσας
 Δέξαι περφορέως, καὶ τέτων μῦθον ἀκούσασαι.
 Περὶ χρόνον, ἠδὲ ὕλην, μορφὴν, καὶ χῶρον ἰσπαρχίης.
- 10 Ἐν πᾶσιν Θεὸς ἦεν ὄλος. Θεὸς αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Πᾶτα κατέχευε μόνω, κράτος ἠδὲ αἰώνιον εἶχεν.
 Αὐτὰρ βουλόμηνος τῶ χροσμοῦ θαύματα δέξασαι.
 Πρῶτον μὲν λαμπερὸν τῆς κύκλους κίεσεν οὐλύμπου,
 Καὶ γλῶσσο, δὲ κενὴν, καὶ μορφῆς νόσφι κυροῦσθαι.
- 15 Ὁ ζῶφος ὀρφναῖος καὶ πᾶσας κρύπτειν ἀβύσσους.
 Τῶν ὑδάτων ζοφεροῦ τε χάους ὑπὲρ ὧκα φορέτω.
 Πνῦμα Θεοῖο. Θεὸς τημοῦτος ἐφέτω γνέσθαι
 Φέγγος ἀλαίω. ἔξαιφνης ἦδε γνήθη.
 Καὶ τῶνδε διασπείως ἀλλήλων χέεισεν ἀμφω.
- 20 Ἐκ δὲ φάοις ἡμῶν ἔτεκεν ὁ καλούμηνον ἡμῶν.
 Ἐκ δὲ Ἐρεβοῖς ὀρφνίω, τίω ἄλλως νύκτω καλούμηνον.
 Εἶτα Δρακρίνας τίω πτότων σύχισιν, ἦσι
 Κῦτος ἐπερῶνιον ἱερῶσθε το χείρεσι θείας,
 Τῆς ἀερων ἀνγῶς ποικίλων παμφανοώσας.
- 25 Καὶ σέλας ἡελίου φαεσίμβροτον ἔξαναίηθη
 Τάξεν, ὅς ἡμερέων, ὠρεῶν, ἠδὲ ἐνιαυτῶν
 Ἐπλετο γνήτων. τίω Μιύλω ὠπασεν αὐτῶν
 Σύμμαχον, ἠὲ κίωρ ἀκτίεσιν ἔργινοέσας
 Οὔρεα λαμπερῶν, τῶν δὲ ἀερων ἡγεμονδύς.
- 30 Αὐτὰρ ἐπεὶ βασιλὸς οὐλύμπιος ἔκτισε τῶντα,
 Τὰς φλόγας αἰθερείους ὑπὸ τοῖς βηλοῖο θεμέθλοισι.
 Πᾶντοθεν ἠδυνάμη, καὶ τῆς πνοιῶσιν αἰήψα.
 Πᾶντοθεν ἀερείους ἐξῆς ἐπέτῶσατο χῶρος,
 Ἠῆσι τῶν περὶ πτερόων ὀρνίθων φύλα ποτῆται.
- 35 Χάωε δὲ ὑπὸ αἰτέτοις μεγακῆτες κύματα πόντου,
 Εἶθα φθαγανάων τὰ πελώρια σώματα νήθη.
 Κύμασιν ἐν ἡμέσοισι τὰ θεμείλια πῆξαστο γαίης,
 Καὶ τίω δαψιλέως γνήτων ἐκελδύσαστο πᾶσας.
 Φορβὰς, ἀκαλῶς τὰ ζῶα διυναῖατο φέρβην.

Κόσμον ἀτὰρ κόσμοις κοσμήσας πάλυτο δαπνοῖσιν, 40
 Ἐκ πηλοῖο δέμας πορφύρεον ἡμῶν
 Πλάσεν ἑαῖς παλάμῃς, ἀρήτη κάλλεος ἔργον,
 Ψυχῶν, καὶ ζώων, φύσεως ἰνδάλαμα θεῖης,
 Ἐν τέτρω πνύσας, καὶ ζώων δῶκεν ἀπύτων
 Αὐτὰρ δεσποσύνη. οὐ μύθοι τι βουλῆσαν 45
 Ἡΐελε τόνδε μόνον κρατέειν, καὶ σκήπτρα φερέμεν.
 Σιώνομον ἀλλὰ δόμῳ, πρὶν ἵππῳ τ' ἔπι τάρροτον ἔγνω.
 Τοῦτο γὰρ τὸ κεφαλὴν μαλακῶς, ἠδ' ὄμματ' ἀέλιον,
 Χρῆεν ἑὸν ἀβλεφάρων διπλοῖσι πυλώμασιν ὕπνου
 Νήδυμον ἠδὲ βαθυῖ. κρατεροῖς δεσμοῖσι δεθέντα 50
 Τοῦτον ὅπι πύτων, ὅς τοις θνητοῖσιν ἀνάσσει,
 Καὶ τοῖς ἀθανάτοισι, ἐκ τῆς αὐτῆς πλάσας
 Πλάσεν εἴλε μίαν. κἀντὺθεν κάλλιμον ὄφιν
 Μορφῆς θελείας μορφώσας, ἠγάγε νύμφην
 Πρὸς πόσιν ἐν θαλασσῇ κέλυθα καὶ ἀκείμην ἄσας, 55
 Νύμφην παρθενικὴν, ἀφ' ἧς ἔπυν μητέρα πύτων.
 Ταύτῃ ἐχρήματο ποσειδάωνος εἶδεν ἀέλπιως
 Ἀΐχι παρεστῶσαν, καὶ πλείω γάρματι γαῖων,
 Ὅπως ἄφ' ἡμέτης αὐτῆς πόρεν, ἠΐα δὲ δῶρον.
 Καὶ τότε τοιούτῃς πυκνῶς μυθήσατο μύθοις, 60
 Αἶμα τόδ' ἀβρεκέως ἡμῶν πέλεν, ὅσ' ἔα τῶντι,
 Καὶ ἄρξ' ἠδὲ πέλε τὸ σῶματος ἡμετέρου.
 Σοὶ χάριν, ὕψι μέδων χροῖτηρ, ἀώνιον ἔξω
 Εἴνεκα τοιαύτης, δωτίνης, τιμὴν πόρεν ἄμμι.
 Δαῦρ' ἴθι νύμφα φίλη, τὸ σῆτος ἠδὲς ἔμοιο. 65
 Δῶρο φίλον, τερπνόν τε βίου ποσειδάωνος ἡμῶν.
 Τιμὴν καλλίστων ἐμὴν ἔασθ' ἰσχυρὸς ἦν,
 Καὶ τέτων πλήρη, πᾶσαν κοσμήσασθαι ἄσας
 Κύδει γηθουῦτες, καὶ πᾶσιν ἀνάξομεν ἄμφο
 Τοῖς ἡμῶν τέκνοις, καὶ τέτων τοῖσι χροῖταις. 70
 Οὐραῖος βασιλεὺς, ὁ πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,
 Ἰρῶν τῆσδε γάμφον δεχσῆς, τῆσδε τέθμια θῆκε,

Mundum

- 46 *Mundum at ornamenti postquam - ornauit omnigenis,
 Ex luto corpus primi parentis nostri
 Formauit suis palmis, ineffabilis pulchritudinis opus,
 Animam, & vitam, naturae simulachra diuinae,
 Huic inspirans, & animalium dedit omnium*
- 45 *Ipsi dominium, non tamen regnum
 Voluit hunc solum tenere, & sceptrum ferre.
 Sociam sed dare, fidamq; auxiliatricem decreuit.
 Quamobrem ipsius caput molliter, & oculos mulcens,
 Fudit sub palpebrarum geminis foribus somnum*
- 50 *Iucundum, & profundum, validis vinculis vinctum
 Hunc aspiciens, qui mortalibus imperat,
 Et immortalibus, ex ipsius costis
 Costam cepit unam, & hinc pulcherrimum vultum
 Formae femineae cum formasset, duxit sponsam*
- 55 *Ad maritum in florida sinu iacentem terra,
 Sponsam virginem, hominum matrem omnium.
 Hanc excitatus maritus vidit praeter spem
 Propè astantem, & plurimo gaudio exultans.
 Quod Sempiternus ipsi dedit, accepit donum,*
- 60 *Et tunc talia prudenter protulit verba,
 Sanguis hic verè noster est, ossa ista,
 Et caro ista est corporis nostri.
 Tibi gratiam, alio dominans pater, aeternam habebō
 Propter tale donum, quod dedisti nobis.*
- 65 *Huc veni sponsa chara, pectoris voluptas mei.
 Huc charum, iucundumq; vitae solamen nostra.
 Tu pulcherrimorum mihi eris socia nutrix filiorum,
 Et horum multitudine totam ornabimus terram
 Gloria exultantes, & omnibus imperabimus ambo*
- 70 *Nostris filiis, & horum filiis.
 Caelstis Rex, pater hominumque deorumque,
 Sacrarum haec nuptiarum principia, has leges posuit,*

Hos duos coniungens, sola solum virum cum femina,
 Vinculis infracta amicitiae, & fidei casta,
 Robur, & vim horum pectoribus iniiciens, 75
 Vim primigeniam, quae potest charos liberos parentibus
 Generare, qui lectis animum nuptialibus amant
 Delectare legitime. Constitutiones & Dei
 Non fas [est,] nec pium violare has hominibus.

O robur, o lectorum robur ineffabile, quantum existis! 80
 Robur impollutorum reuera tantum est lectorum,
 Corpore ex gemino corpus unum tantum ut fiat,
 Anima & una duobus in corporibus habitet,
 Propter concordiam, animas quae unire
 Duas solet, amoris fidis vinciens 85

Vinculis. Philtra nuptiarum viros faciunt perfectos.
 Quia semiperfectus vir est [ille, qui est] expers cubilis,
 [.i. matrimonij.]

Opus vero semiperfectum quod erat ante, hoc perficit.
 Desiderium cubilium, & voluptas coniunctionis nouit
 Egregie utriusque coniungere coniugis 90
 Animos, & amicitiam in pectoribus horum plantare
 Tantam, ut ambo & iisdem latentur
 Gaudiis, & doloribus contra iisdem tristentur.

Quam pulchrum [est,] quam bonum videre in adib. viros
 Vna cum vxoribus habitantes concordia animo, 95
 Et Deum celebrantes claris sonis hymnorum.

Sed quomodo remis o Musa nauigium abduces?
 Fuge profunditates aquarum, pelagi celeriter fuge procellas,
 Quae leui mente praedictorum, superbiorum, & vanorum
 Multos in maris media summerferunt spuma. 100

Satius [est] hic remanere, portum subire satius [est] hic
 Regionem tutorum ubi videmus portuum.
 Hic Palatinorum Principum firma sedes
 Fixa est illustrissimorum, gentibus multis ut imperarent,

Tors.

- Τοὺς δύο συζύγους, μὴ μόνον αἰδρα γυναικί,
 Δέσμοις ἀρρήκτε φίλης, καὶ πίστος ἀγνῆς,
 75 Ἐν μῦθος, ἐν δὲ ὄρμιλῶ τοῖς τέτων γῆτεσι βδμήων,
 Ὀρμιλῶ παροτρύνον, διωατῶ φίλα πέκνα γυνάῳσι
 Γενναῖν οἱ λέκτροις ἤτορ γαμικροῖσι φιλοῦσι
 Τέρπην ἐνδέσμως. Διὰ τῆς ἡδὲ Θεοῖο
 Οὐ θέμις, οὐδὲ ὅσιον τῷ βαίνῃ τῆς δε βροτοῖσιν.
- 80 Ὡς μῦθος, ὡς λέχρων μῦθος ἀσπετον ὄσον ὑπὸ ἀρχῆς!
 Τὸ κράτος ἀχραῖτων ὄντως πόσον ἐπλετο λέκτρων,
 Σώματος ἐκ διασπῆ δέμας ἐν μόνον ὥστε χυέσθαι,
 Ψυχῶν ἡδὲ μίαν διασπῆς ἐν σώμασιν οἰκῆν,
 Εἶνεχ' ὁμοφροσύνης, τῆς ψυχῆς ἢ τῆς ἐνώσας
- 85 Τὰς δὲ διὰς φιλέει, σοργῆς πιστοῖσι πεδῶσα
 Δέσμοις. φίλτρα γάμον αἰδρας ποιοῦσι τελείους.
 Οὐδέκεν ἡμιτελής αἰὴρ πέλεν, ἀμμορος δὴνῆς.
 Ἐρῶν δὲ ἡμιτελής τὸ παρ' ἡμῶν πάρος, ἡδὲ τελείῃ.
 Γίμερος δὴνάων, καὶ τέρψις ἐνώσεος οἶδε
- 90 Καλῶς ἀμφοτέρου σιωδῆσαι τῷ τῷ βακίτῃ
 Γνώμας, καὶ φιλίῳ ἐν τέρνοις τῷ δὲ φυτῶν
 Τόσπιν, ὡς ἀμφω καὶ τοῖς αὐτοῖσι γαμοῦσθαι
 Χάρμασι, καὶ λύπαις αὐτῶν αὐταῖσι λίσθαι.
- Ὡς κληθὼν, ὡς ἀγαθὸν λάσθην ἐν δώμασιν αἰδρας
- 95 Ἀμμιγα τῷ γαμεταῖς οἰκιστῆς ὁμόφρονι θυμῶ,
 Καὶ Θεὸν ὑμνοῦσθαι λαμπροῖς κελαδῆμασιν ὕμνων.
- Αὐτὰρ μοῖ κώπαις ὡς Μοῦσα πλοῖον ἀπάξθης,
 Φόγγε βυθοῖς ὑδάτων, πελάγους πάχα φόγγε θυμῆας,
 Αἰτῶν χυφονόων, ἀγερώχων, ἡδὲ ματαίων
- 100 Πολλοὺς ἐν πόντῃ μέσση κατεπόντισαν ἀχνη.
 Φέρτερον ἐνθά μῦθῃν, ὄρμιῃσαι φέρτερον ἐνθά,
 χῶσαν ἀσφαλέων ὅππῃ παρὰ δέρκου ὄρμιον.
 Ἐνθά Παλατῆων ἄρχόντων ἐμπεδος ἔδρα
 Πήληϊ κυδίστων, φύλοις πολλοῖσιν αἰάσθην,

Ἀ' σκήπτροισι, Φειδεῖχε, τοῖς γηθουῦτα δισκοῖσι,
 Τὸν Θεὸν ὑμνεῖς, καὶ τὸ χάριν ἀσπετον, ὅτι
 Τόσσοις, καὶ τοίοις, ἠρώων ὄρχαμε, δῶροισι
 Ἡ' θελε σὴν κεφαλῶν χρυσοῦσιν ἀπύπτου, ὄφρα
 Διαδῶν ἐν πλήθει μέγα λάμπων, κύνει γαίης,
 Καὶ τοῖος τελέθης, οἷ' ποτιδύσασθαι ἀεροις.
 Ἡ' λιον ἐν μέσσοις, οὐ κρέατος ἐκδορεν ἀγλή,
 Πυκνοῖς, καὶ φλογέοις ἠ' ἄρ' ἀπινθῆρας ἰάλλει.

105

Τίς σέθεν ὑπεβίβω σὺν ἦκεν οὐρανομήκη
 Τίς σέο θεασσοῖω σὺν ἦκε πῖσιν, ἰδὲ ἦτορ
 Ἄεθμον ἐν δ' ἦνοις; Ἐφίης μῦθος, ὡς ἔκασθης,
 Πάντες ἀριζήλωσ' ἰ' αἴης ἐνναετῆρες
 Οἶδασι καὶ πυμάτης. ἀρετῶν τοῖον ἔω ἀρχῆ
 Τὸ κλέος ὑμετέρων! Βασιλῆες ταῦτα νοοῦντες,
 Θάμβει σὺν μεγάλῳ θηουῦται, πρὸς Διῶσιν
 Ὀρκια καὶ ταμέφιν πρὸς τοῖον σφόδρα ποδοῦσιν.

110

115

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐθέλω τῶς αἴνοισι ἠγεμονῆος.
 Ὑμνεῖν ἠμετέρου, δ' ἐλαίοισι οὐδέκεν ἄμμι
 Τῆς ἔθεν δ' ἠμνῆος πόρε φύξιμον, ἀμφικαλύψας.
 Ἡμᾶς δ' ὀσφετέρου κάρτεος ἄρσοισιν ἀάπτοις.
 Σέ, κρείων, μέλψω μεμαῶς, βίον ὄφρα βιώσῃ.
 Σέ, κλέος ἠρώων ἀριδείκετον ἀνὰ αἰείσῃ.

120

125

Ἀλλ' ὅς ἐπουρανόων κρείων τὰ σκήπτρα, θεόνοισι τε
 Χώρων, δ' ἠμνῆος τελέοι πᾶν, ὅπως ἐέλδῃ
 Στέρνοισι ἀγνωτάτοις. ἀρχὴν ἠμῶσιν ὀφῆσοι
 Τίω σέο πᾶντοῖασι ἠδὲ ἀφῆτον ὄλβον ὀπάσοι

130

Τ Ε Λ Ο Σ.

- 105 Quæ sceptris, Friderice, tuis exultantes iustis,
 Deū hymnis celebrant, & ipsius beneficiū immēsum, quòd
 Tot, & talibus, Heroum Princeps, donis
 Voluerit tuum caput ornare undique, ut
 Populorum in multitudine valde splendens, gloria exultes,
 110 Et talis sis, qualem aspiciamus astris
 Solem in mediis, cuius [ex]capite exilit splendor,
 Crebras, & flammeas qui scintillas iaculatur.
 Quis tuam pietatē non audiuit ad-cælum-usq; pertin-
 Quis tuam diuinam non audiuit fidem, & animū (gentem?
 115 Intrepidū in periculis? Sapientiæ potentiā, qua ornatus es,
 Omnes manifestè terræ incolæ
 Norunt vel extrema. Virtutum talis existit
 Gloria vestrarum! Reges hæc animaduertentes,
 Stupore cum magno admirantur, fida Principe
 120 Fœdera & ferire cum tali vehementer cupiunt.
 At ego volo Laudes Principis
 Celebrare nostri, miseris quia nobis
 Suae benignitatis præbuit refugium, circumtegens
 Nos suæ potentiæ alis inuictis.
 125 Te, Princeps, canam alacer, vitam quandiu viuam.
 Te, gloriam Heroum illustrissimam semper canam.
 Sed qui cælestium gubernat sceptris, soliaq;
 Locorum, benignè perficiat omnem [rem,] quam cupis
 Pectoribus castissimis. Imperium honoribus augeat
 130 Tuum omnigenis, & incorruptam felicitatem præbeat.

E I N I S.

EIVSDEM Æ. P. FR. P. CR. F.

Latinum δεκαετηριον

*Ad eundem Illustriss. Principem, FRIDERI-
CVM IIII. Com. Pal. & cat.*

Qualis quæ primo data coniux prima marito,
O decus Heroum, nunc tibi talis adest.
Sic oculos, sic illa manus, sic ora ferebat,
Fœmina, quæ primum constitit ante virum.
Huic Iuno, Pallas, Charitum quoque gratia cedit,
Cedit Apollinei gloria magna chori.
Viuite felices anima, quot secula Nestor
Rex inter Pylios regia sceptrâ tulit.
Viuite felices, & pulchra prole decori.
Vestrum ego dum viuam nomen ad astra feram.

Franckentalli 14. Cal. Iul. CIO IO XCIII.

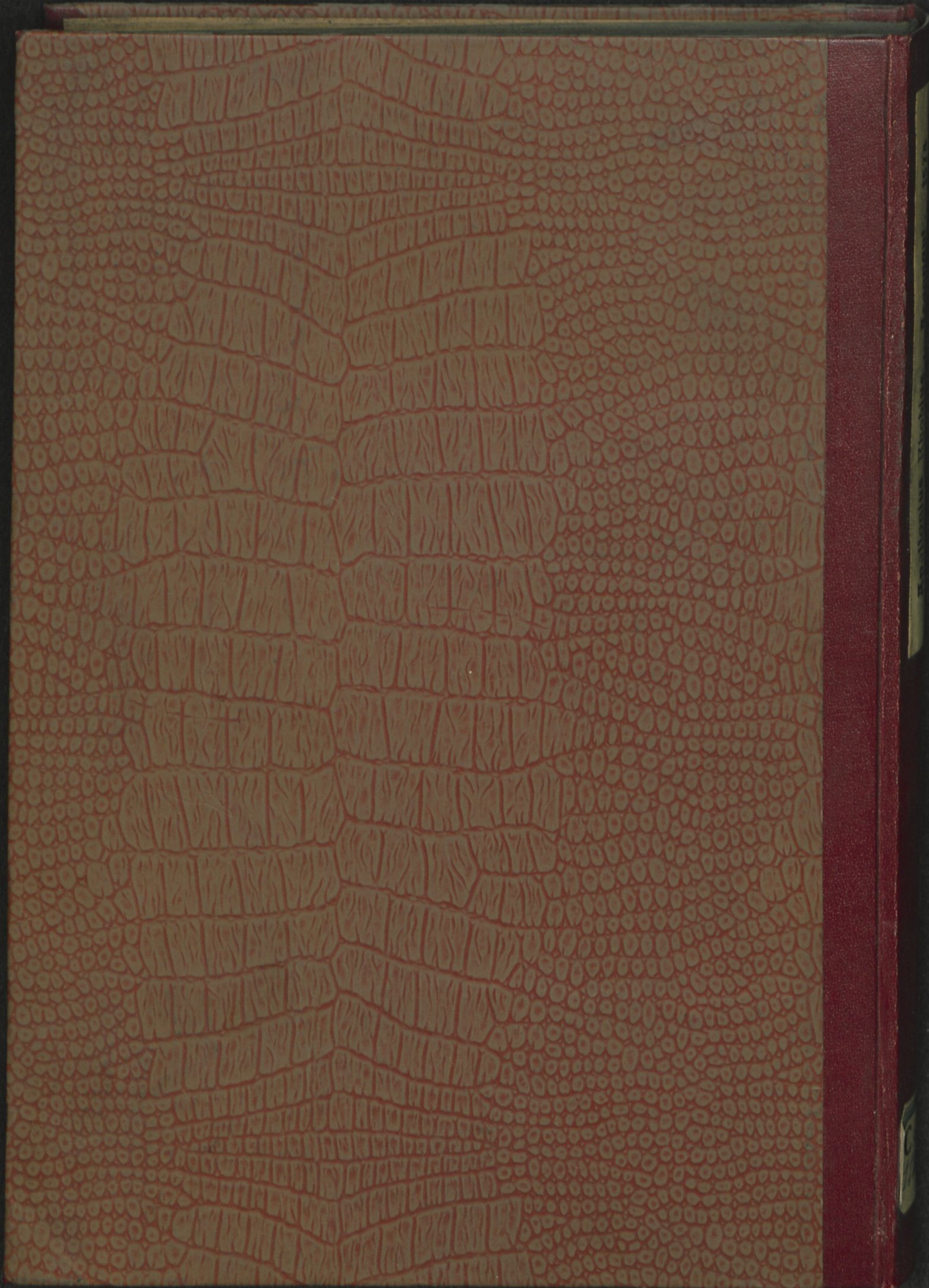

le 1116

(X220 3032)

TA-70L

ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΠΟΡΤΟΥ,
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΠΟΡΤΟΥ ΤΟΥ
 ΚΡΗΤΟΣ, ΥΠΕΡ ΓΛΕΙΣΤΩΝ, ΚΑΙ ΜΕΓΙ-
 στων Δεργετημῶν, καὶ θαυμαστῆς Θεότηας παρ' ἐλπίδα
 νεωστὶ δεδομένης Διχαριστήριος ὕμνος ᾧ πρὸς
 κράτει, καὶ Θεῷ Θεῶ, ᾧ Διχῆς
 καλερωθεῖς.

AEMILII PORTI, FR. P.
 CR. F. HYMNVS, QVEM OMNI-
 POTENTI, ET SERVATORI DEO, PRO PLV-
 rimis, maximisq; beneficiis, & admiranda salute prater spem
 nuper data, gratias acturus, ex voto consecrauit.
 Franchentalli, pridie Idus Sextil.
 C I O I O X C I I.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἑπιφανέστατον, καὶ δυνάμεστατον ἡγεμόνα,
 Φρειδεῖχον Δ. Κόμητα Παλατῖνον, τῆς ἱεραῆς Ρω-
 μῆας Δεχῆς Ελέκτορα, καὶ ἑξῆς. ἑπιθαλάμιος ᾠδὴ,
 ἐν ἣ ἡ κοσμήτις ἑσφῆτις αἰθερόπερικλίστις, καὶ κοσμήτις τῶν
 κοσμητῶν γάμων θεῖα Διχαριστις, καὶ νόμος γράφεται.

Eiusdem ad Illustriss. & clementiss. Principem, FRIDE-
 RICVM IIII. Comitem Palatinum, S. R. Imperij E-
 lectorem, & cæt. epithalamium carmen; in quo pri-
 ma primi hominis creatio, & prima primarum nuptia-
 rum diuina constitutio, & lex describitur.

FRANCOVRTI,
 Apud Andreae Wecheli heredes Claud. Mar-
 nium & Ioan. Aubrium.
 M. D. X C V.